

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: P. V., narozený dne „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 4. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 4. 2018, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 2. 2018, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 6. 2. 2018 odňala žalovaná žalobci od 20. 2. 2018 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice ze dne 25. 1. 2018 již není žalobce invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že s žalobou napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť jeho zdravotní stav mu nedovoluje vykonávat většinu zaměstnání, navíc ho jeho zdravotní stav omezuje i v osobním životě. Dále uvedl, že jeho zdravotní stav se od doby, kdy byl uznán invalidním ve II. stupni, téměř nezměnil.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě shrnula předchozí řízení a jeho závěry a dále uvedla, že v řízení o námitkách byl znovu posouzen zdravotní stav žalobce, byl vypracován nový posudek, na jehož základě bylo vydáno napadené rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu s ohledem na jeho nadále trvající nepříznivý zdravotní stav, který se nezlepšil, navrhla žalovaná, aby byl zdravotní stav žalobce posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která by zdravotní stav žalobce posoudila a rozhodla o jeho zdravotním stavu a stupni invalidity, od jejíhož posouzení by se mělo odvíjet rozhodnutí ve věci.

Ústní jednání

4. Žalobce při jednání soudu dne 27. 1. 2020 plně odkázal na podanou žalobu a její doplnění a dále uvedl, že jeho zdravotní stav se oproti době, kdy mu byl přiznán invalidní důchod, nijak nezlepšil, jeho ošetřující lékař mu sdělil, že jeho zdravotní stav se zhoršuje a zhoršovat se bude i nadále. Žalobce dále uvedl, že vzhledem ke zdravotním problémům není schopen vykonávat fyzicky náročnější práce a výběr povolání je pro něj značně omezen.
5. Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu odkázala na vyjádření k žalobě, dále poukázala na posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí a navrhla žalobu zamítnout.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé „s. ř. s.“, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správné rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlížet toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 27. 3. 2019, ve Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

spojení s doplněním posudku ze dne 11. 11. 2019, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

8. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že posudková lékařka MUDr. I. S. dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 8a přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15 %, přičemž procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvýšena o 10 % a celkově tedy činí 25%. Soud dále ze správního spisu zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. L. D. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 29. 3. 2018 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k odlišnému závěru než lékařka v rámci prvoinstančního řízení, tedy že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 8b přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %, přičemž procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.
9. Podle § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
10. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
11. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
12. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
13. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

14. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence postižení pojištěnce, které způsobuje pokles míry pracovní schopnosti nejméně o 35 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
15. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 29. 3. 2018, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
16. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 27. 3. 2019. Žalobce byl jednání komise přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Konkrétně měla Posudková komise k dispozici posudkový spis OSSZ Teplice, včetně dokumentace námitkového řízení, dále obvodní zdravotní dokumentaci MUDr. V. M. a dále ortopedický nálezy MUDr. V. B. ze dne 5. 12. 2017 a 13. 3. 2018 a interní ambulantní vyšetření ze dne 23. 3. 2018. S ohledem na skutečnost, že posudek Posudkové komise ze dne 27. 3. 2019 neobsahoval uvedení, z jakého důvodu již není žalobce invalidní a k jaké pozitivní změně jeho zdravotního stavu oproti předchozímu posouzení v roce 2015 došlo, vyžádal si soud doplnění předloženého posudku. Doplnění posudku ohledně zdravotního stavu žalobce bylo vyhotoveno dne 11. 11. 2019 Posudkovou komisí MPSV ČR v Ústí nad Labem s tím, že dle vyšetření při jednání Posudkové komise dne 27. 3. 2019 se již nejedná o těžkou deformitu ani podstatné omezení funkce pravé dolní končetiny a celkové pohyblivosti. Při posuzování zdravotního stavu v lednu 2015 nebyl ještě zdravotní stav žalobce plně stabilizován po operaci náhrady kolenního kloubu, která byla provedena v dubnu 2014. Závěrem Posudková komise uvedla, že neshledala důvody pro změnu původního závěru učiněného dne 27. 3. 2019, tedy že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 3. 4. 2018 byl 30 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.
17. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B., položce 8 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (endoprotézy na dolních končetinách), písmeno b), protože se jedná o střednětěžkou poruchu motorických funkcí končetiny při TEP pravého kolene s omezením rozsahu pohybu bolestivostí s lehkou hypotrofií svalstva PDK a poruchou stereotypu chůze. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 30 % (rozmezí určené pro toto postižení je 30 % - 40 %), přičemž byla přiřazena pouze dolní hranice rozmezí, neboť dosažená flexe v kolenním kloubu činí 90° a plná extenze je funkčně dostatečná.
18. Po zhodnocení výše predestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise.

19. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom shodně jako posudkoví lékaři žalované ohledně míry poklesu pracovní schopnosti u žalobce dospěli k závěru, že žalobce nesplnil podmínku invalidity ani I. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35 % míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.
20. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná ani samotný žalobce poté, co byli seznámeni s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
21. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku I. podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
23. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měl žalobce vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobce iniciovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 27. ledna 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)